Année 2 No.22 30 Iulie 1950

C H E M A R E A
(L'A P P E L)

Motto:Ce n'est point l'audace que vous
avez a vaincre,mais l'hypocrisie.
Saint Just

PARAIT TOUS LES DIX JOURS

Sediu:74,rue de la Glaciere,Paris 13.-Tel.GOB 04-57 Director: N.S.GOVORA

R O M A N I A ,H I R O S H I M A M O R A L A

de Pamfil S E I C A R U

4

La Saison des pieds nus.

O Romănca din ceace se numeste inalta societate,vizitând la Londra niste prieteni englezi, acestia s'au simtit obligati sa-i intoarcă vizita la Bucuresti.Cu arta specific românească de a regisa aparentele,i-a făcut să coboare la gara Mogosoaia,ca intrarea in Capitala să producă o impresie frumoasa.Era intr'o zi de mai in 1933;tărani si tărance care veneau din satele apropiate la oras erau mai toti cu picioarele goale.Englezii au privit uimiti oamenii desculti si,fireste,au intrebat dacă țărănimea este in așa hal de mizerie incat nu-si poate cumpăra încălțaminte.Romănca,un moment incurcată de neasteptata observatie,a găsit totusi un răspuns: "c'est la saison des pieds nus".Ingenios răspuns pentru a acoperi o dureroasă realitate:un popor de desculti.

Stingherită de intrebare,fericită că a găsit răspunsul,nici un moment Romănca nu s'a gândit la sensul intrebarii,pe ea nu o surprindea că țărănimea era obligată să considere cea mai mare parte a anului ca un prelungit anotimp al picioarelor goale;găsea chiar firesc,intr'o ordine socială stabilă;nu-i plăcea însă că oaspetii englezi sa mediteze asupra faptului si să tragă concluzii.

Romănca trăia la Paris,voiaja la Londra,se imbrăca la Patou,locuia la Ritz și venia in răstimpuri in țară;găsea că totul corespunde unor randuieli perfecte.Nu si-a pus problema că bijuteriile,toaletele,parfumurile,automobilele-in rezumat existența ei de lux-erau plătite de țăranii cu picioarele goale.Marele industrias care isi făcuse sufrageria după modelul familiei Krup,nici un moment nu s'a gândit ca toată somptuozitatea existentii lui,"desculții" o plăteau.Diplomații romani,mai scump plătiti decât diplomatii oricărui Stat,preocupati să fie cât mai snobi,ar fi fost surprinși dacă cineva ar fi făcut vreo legătură intre viata lor de sybariti și milioanele de țărani desculți.Si toate aparentele fastuoase ale României cu Constitutie de tip belgian,cu partide democratice,cu o elită intelectuală in curent cu toate noutățile literare,artistice,filozofice,țăranii desculți le intretineau.

Stiu că este dureros,dar nu mai putin aceste acuzatoare realitati de eri se impun să le avem prezente in constiinta noastra atunci cand ne gândim la intoarcere.Intre cei 80% de țărani si evolutia Statului român,cu necontestatele progrese realizate,nu au existat alte raporturi decât cele de la exploatator la exploatat.Povestea este veche:Țărănimea strivita sub greutatea dărilor si asuprita de boerii hrăpăreti nu afla alta scăpare decât să treacă Dunarea și să se așeze in imperiul turcesc.In tot lungul istoriei noastre vom identifica expatrierea țăranilor,de rămâneau tarinile necultivate.Constantin Macrovordat,domnul Munteniei,pentru a imbia pe cei fugiti să se intoarcă acasă,in martie 1746 ii scutia de dări pe 6 luni de la intoarcere,ii scutia de rumănie(iobăgie),dând drept și celorlalti țărani,cari s'ar fi găsit in situația de "rumân"(iobag) ca in schimbul unei plăti de 10 taleri plătiți proprietarului,să se elibereze din această stare de rumănie.In Transilvania era si mai grav,nationalitatea romană nu era recunoscută(incă din 1437 Ungurii,Secuii si Sasii alcătuiseră unio trium nationum,coalitie contra nenorocitilor de autochtoni,scosi afara din lege),iar starea de io-

blagie forma statutul ei civil.

A venit revolutia din 1848.In Moldova ca si in Muntenia programul reformelor era democrati era programul unei noui generatii care l-a realizat in buna parte prin Constitutia din 1859.

Pentru a ne da seama de situatia taranimii sa recitim desbaterile care au avut loc in Comi siunea proprietatii alcatuita de guvern dupa proclamatia de la Islaz;aceasta Comisiune a prop rietatii era formata dintr'un delegat al clacasilor si unul al proprietarilor din fiecare ju- det.Desbaterile le vom gasi in Colectia "Anul 1848 si Principatele Romane.Acte si documente". Cuvantarile taranilor Badea,Lipan si a preotului Neagu zugravesc in culori intunecoase exis- tenta clacasilor:

"Noi nu am stiut nimic de regulamentul Dv si ne-am pomenit cu el in spinare;noi am fost ba tuti cu biciul de proprietar,luati din sanul familiei si dusi cu sila la munca campului".A- ceasta era situatia descultilor la 1848.

Ferdinand Lasalle,faimosul socialist german,trecea prin Romania in 1857 si intr'una din scrisorile adresate contesei von Hatzfeld,reda impresiile.Citam:

"Acelas contrast al unei civilizatii rasarita in plina barbarie iar nici decum rasarita di starile launtrice,da Bucurestilor un caracter aproape miraculos.

"Cu simtul de gospodarie al boerilor si in stadiul de cultura in care se afla,ceace se in- tampla e cu totul firesc.Ravna boerilor este sa se bucure de cuceririle cele mai noui ale ci- vilizatiei,dar,ca sa-si ridice propriul lor popor,nici nu le trece prin minte.Asa ca ceace l noi este un rezultat armonic al unei desvoltari obstesti,aici e un amestec de civilizatie si de salbaticie,plutind intr'o plamadeala haotica si primitiva."

Severa si nu mai putin dreapta apreciere a unor stari de lucruri.

Si am avut unirea cu o Constitutie copiata ad literam dupa Constitutia Belgiei,socotita mai liberala in acea vreme,am avut partide,curente de idei,oameni de ferma convingere demo- tata,programe,reforme,universitati,savanti,ca in 1937,adica 80 de ani mai tarziu,un alt calat strain,englezul Bernard Newman,cercetand Romania,sa ajunga exact la aceleasi concluzii ca Ferdinand Lasalle.Citam:

"Am cunoscut mai multi calatori cari,dupa o vizita la Bucuresti,isi inchipuiau ca cunosc Romania.Nu puteau face o mai mare gresala.Acest fals "Paris de l'Orient" nu are nici un ra- port cu vaile rurale care incarneaza Romania.Ridicarea Capitalei mi se pare ca a fost o gre- seala politica,intr'o tara inapoiata si foarte putin desvoltata,dupa secole de dominatie turceasca.Capitalurile straine au venit imediat dupa eliberare,caci bogatiile naturale ale rii reprezinta excelent plasament;dar aceste capitaluri au fost rareori puse in serviciul bi- nelui public si nu au garantat poporului acea linie de viata care este o retea de drumuri.

"Regi si oameni de Stat s'au inversunat sa infrumuseteze o capitala mareata,prea luxoasa pentru o tara de tarani.

"Contrastul este isbitor:taranul roman si familia lui traesc in colibe de doua camere,fie- care trebuind sa ajunga la patru sau cinci persoane.Oranduirea este primitiva,proprietatea mi nima:2 hectare 65 sunt in mijlociu intinderea domeniului unui taran care mai dispune de inca un hectar de pasune sau padure comunala.Mai bine de 600.000 de Romani nu au nimic si taranul fara pamant este cel mai nenorocit dintre oameni.Munca agricola se indeplineste in conditii penibile si greu de imbunatatit,caci impozitele-plaga satelor-sunt percepute la valoarea unei proprietati si al utilajului,si nu la venit.Taranul si-ar spori darile catre Stat daca si-ar cumpara un tractor sau ar cladi o sura.Un an rau reduce veniturile lui la neant dar nu-l scu- teste de impozite daca nu vrea sa fie expropriat.Ceace el varsa Statului nu-i raporteaza nici un avantaj,ci numai imbogateste pe functionari si serveste sa infrumuseteze Capitala.Ar avea dreptul sa se indigneze...

"In Bulgaria,unde nimeni nu este bogat,saracia nu este isbitoare.In Romania un mic numar exploateaza nenorocirea celorlalti si etaleaza fara nici o retinere o avere rusinos castigat Cauzele revolutiilor au fost adesea mai putin grave.Tragedia Romaniei consta in faptul ca pl na de bogatii,ea ramane tot asa de saraca precum sunt tarile balcanice,lipsite de elementele de prosperitate.Conducatorii pot sa mediteze asupra parabolei talantului..."

Inutil sa mai continui,fiecare Roman isi da seama cat de indreptatita era critica calato lui englez.De la 1857 cand Ferdinand Lassalle era surprins de artificialitatea civilizatiei romanesti si pana la 1937,ce s'a schimbat in organizarea structurala a Romaniei?

"Ceace la noi este un rezultat armonic al unei desvoltari obstesti,aici e un amestec de vilizatie si de salbaticie,plutind intr'o plamadeala haotica si primitiva"...

Ne imaginam ca putem amagi pe straini dar nu ne mintim decat pe noi si prin aceasta evi acea curajoasa infruntare cu elementele care falsifica existenta noastra ca Stat si zadarn cim necontestatele calitati ale natiei si bogatia pamantului romanesc.La ce ne-a folosit c mai democrata Constitutie,daca nu a fost decat un decor inselator?

Prin 1894 partidul socialist-pe atunci o miscare pur intelectuala-incepuse sa distribui Constitutia la sate.Rezultatul:un tanar inginer Ficsinescu si un muncitor Banghereanu ,au

fost condamnati pentru...exorocherie.Imprastiase Constitutia taranilor si avusesera chiar in- drazneala sa o explice.La ministerul de interne era Romanul...Ferekidis.In aceeas epoca,inva- tatorul Dobrescu-Arges incepea miscarea taraneasca,isbutind sa creeze chiar o organizatie de partid.Ales deputat cu toate incercarile guvernului liberal de a-l impiedica,Dobrescu-Arges devine un pericol.O inscenare marsava ii organizeaza un proces pentru falsificarea unui gir. Animatorul miscarii taranesti a murit de inima rea.Si istoria comediei constitutionale s'ar putea continua pentru a inlesni intelegerea acelor tragice contraziceri ale Statului roman.

Eminescu scria:"Suntem tara de tarani si taraneste trebue sa ne gospodarim";dar cine sta sa asculte un poet-gazetar? Romania era pe calea progresului si nimeni nu avea timp sa cons- tate procesul de istovire a substantei prin desvoltarea unor forme parazitare.

La saison des pieds nus...

Exista aceste probleme pentru emigratie?Putem auzi toata flecareala unei cafenele ambulan- te,toate nimicurile,sa constatam forfoteala de intrigi,de vanitati,sa contemplam spectacolul de balciu oferit cu o ravna comica de emigratia zisa politica,dar nu vom intalni Romani preo- cupati de ziua de maine,framantati de problemele pe care le pune reconstructia Statului.Nici o idee constructiva,chiar o utopie nu insufleteste ,din nefericire,pe majoritatea tinerilor, lasandu-se sa fie cotati ca o clientela electorala.Arivism cat poftesti;la unii chiar ambitii, asa cum sta bine oricarei generatii;ar fi trist sa fie o generatie mototoala,cu aspiratii blegi.Dar orice nazuinta de putere,in politica,trebuie sa fie justificata;cei stapaniti de ravna de a ajunge ceva sa fie insufletiti de credinta ca detin o idee menita sa transforme o or- dine perimata,sa dee o noua impulsie puterilor creatoare ale unei natiuni.Ori,pe cat mi-am pu- tut da seama in cele cateva luni in care am parasit izolarea,generatiile tinere nu aduc nimic innoitor,par preocupate sa continuie ideologia,metodele,spiritul partidelor care au isbutit sa perpetueze la saison des pieds nus.

Fara indoiala ca nimeni nu poate anticipa viitorul,nici chiar o genialitate vizionara nu ar avea forta de a sfasia panza de intuneric care acopera tragicul peisaj moral,social si e- conomic al Romaniei dupa eliberare,dar nu mai putin se cer sfortari de a medita asupra prob- lemelor cu care ne vom infrunta intr'o tara in care totul ,dar absolut totul va fi de refacut; se cere truda de a gasi solutii,acea inflacarare pentru planuri,fie ele si utopice,sa se cre- eze rezerve de entusiasm,de idealuri menite sa inlesneasca rezistenta energiilor atunci cand se vor opinti sa ridice printre ruini noua cladire a Statului roman.

Dezolanta mediocritate sufleteasca,ingrijoratoare anchilozare a mintilor.In general,orice noua generatie sufera de un exces de criticism,de o revolta adesea depasind limita unei drep- te si aspre judecati,dar tocmai din aceasta negatie totala se alimenteaza procesul de trans- formare,de innoire,de intinerire si crestere a unui organism social;din opunerea fecunda a antitezei se realizeaza etapa unei noi sinteze in procesul dialectic al istoriei unei natiuni. Etapa sintezei realizeaza suprimarea celor doi termeni antagonisti:teza si antiteza in exclu- sivitatea lor,dar le conserva substanta lor,ridicand realitatea pe un plan superior.

Care este antiteza unei noui generatii?Care este ideia cea noua,mesajul spiritual?In anti- camera oamenilor apartinand vechilor partide-si tot ce a fost partid,organizatie de grup exis- tente pana la 23 aug.1944 sunt perimate-nu se afirma o antiteza si o petitie de postulanti nu inseamna un mesaj al unei noui generatii.

Suferinta unui grup social si cu atat mai mult al unei natiuni poate constitui postulatul necesar revizuirii totale a spiritualitatii.Prabusirea totala a Statului roman,opera de sis- tematica exterminare a elitei nationale,toata tragedia Patriei, cum vorbesc constiintii unei noui generatii?Ce idei fecundeaza?Ce noua spiritualitate romaneasca germineaza catastrofa Sta- tului roman? Viata fiecaruia este o lupta continua de a salva cat mai mult din idealismul ti- neretii.Exista o uzura a ideilor in continua lor infruntare cu realitatile pe care tind sa le modifice.Care este bagajul de idei,de utopii,de himere,care sunt flamurile idealiste ale unei noui generatii? Constituirea de grupuri sub titulatura "tineretul partidului X sau Y?" Dar asemenea grupari nu sunt decat o integrare intr'un trecut perimat,o incapacitate organi- ca de a se defini ca generatie printr'un mesaj spiritual.O lume noua se zamisleste in convul- siunile planetare ale unei epoci istorice in gestatie.Ce ecou a gasit uraganul istoriei in constiinta unei noui generatii?Imagina puilor de gaina care se ascund speriati sub aripa clos- cei si fericiti ca sunt la adapost chirie nimicurile "tineretului de partid".

Care este marele principiu de reconstructie a Statului?Entuziasmul verbal nu poate suplini absenta ideilor si o era noua nu poate incepe fara o introducere critica,fara spiritul mili- tant al libertatii fata de ceeace este perimat.Chiar din visurile vagi,confuze ale unor na- zuinti inoitoare se pot creia rezervele de idealism realizator pe care il necesita orice ac- tiune politica la o rascruce a istoriei unei natiuni.Stimulantul moral al unei generoase uto- pii poate amplifica puterile realizatoare ale unei generatii.

Taranimea ramane elementul central si imobil al oricarei reconstructii a Statului;o tema demagogica a fost pana mai eri,de aceea situatia acestei clase care,de fapt,este insasi nati-

unea(80%) nu a cunoscut o sat de mica schimbare in bine."La saison des pieds nus" a continuat si exponentii partidelor sunt ferm convinsi ca pot permanentiza o ruinatoare exploatare.N'au priceput nimic,nu si-au dat seama cand au impins tara la capitulare ca prabusesc insasi ordinea-buna,temeiul Statului roman asa cum a fost conceput si desvoltat de la 1859 si pana la 1916. Toata prisperea lor se reduce la o lozinca:ne ajustam.

La inceputul lui martie 1945-Visinski treceau la faza a doua a ocupatiei russesti-m'am intalnit la Madrid cu unul din membrii legatiei;deodata,ca si cand castigase lozul cel mare,nu gasia nimic extraordinar in cele intamplate.I-am intrebat daca isi da seama ca este doar o faza pregatitoare pentru a aduce la externe pe Ana Pauker.Raspunsul a fost:"ne ajustam.Atata timp cat suntem in posturi ,ne este indiferent cine conduce ministerul de externe.Ne ajustam situatiilor".Cel care imi dadea acest raspuns era omul lui Groza si al lui Cretzeanu.Consemnul venit de la centru"ajustare" corespundea mentalitatii tuturor functionarilor ministerului nostru de externe.Cine ar putea nega ca tichisii nu s'au ajustat,ajustand si tara in mainile sbirilor?

Ce lectii de idealism,ce proiectie de reconstructie a Statului poate afla generatia tanara de la activii sustinatori ai principiului"ne ajustam"?

Generatia tanara trebuie sa invete a aprofunda problemele si sa se desbare de metoahna pe care romaneasca de a bate campii generalitatilor.In "Moftul Roman",Caragiale a publicat o epigrama:

Baragamul e lat si mare,
Baragamul e romanesc,
Sunt Roman si prin urmare
Pot sa-l bat oricat pe fesa.

Deci trebuie pornit de la cateva date pe care le putem anticipa,din nenorocire fara teama de a fi desmintiti de realitatile ce ne asteapta la intoarcere.Tara va fi pustiita.Jules Michelet denunta politica ruseasca in Polonia,scria:"O definitie profunda,admirabila a fost data de siei,a acestei forte dizolvante,a acelei rece otravi pe care ea o face sa circule putin cate putin,care slabeste nervul vietii,demoralizeaza victimele,le prada fara aparare.Iata ceste holera".(Pologne et Russie,Legende de Kosciusko,Paris 1852).Astazi Rusia sovietica este ciuma.Aspectul general al tarii va fi fearte asemanator cu privelistea pe care o oferea Basarabia din Moldova in 1918 dupa tifosul exantematic adus de Rusi:case pustii,iar rarii supravietuitori aveau figuri de spectre.

In afara de taranime,refuzata la o iobagie totala in cadrul infernalelor kolhozuri,nu vom gasi decat o birocratie complect sovietizata,in majoritate inutilizabila,nu numai prin faptul ca este compusa din straini ci si pentru faptul ca s'a identificat cu ideologia bolsevica.Supravietuitorii prapadului ,oamenii cari au apartinut claseei politice,adica au format cadrele intelectuale ale Statului roman pana la 1944,vor fi fiziceste si sufletesti asa de surpati incat cu greu vor mai putea forma elemente active.Singura rezerva ,admirabila ca energie,calita in focul celei mai desperate lupte,o va constitui rezistenta care nu trebuie redusa la cei ca ri haiducesc in Carpati,deoarece aderentele ei impanzesc toata tara.Statul roman de maine nu poate avea nimic comun cu structura Statului de ieri,va fi un Stat de structura taraneasca,economia agrara fiindu-ne impusa de chiar tendintele generale de organizare a Europei,asa cum sunt virtual cuprinse in planul Schuman.

Nu-i suficient sa fim convinsi de acest adevar ca taranimea este realitatea nationala,elementul decisiv intr'o viitoare organizare a Statului roman.Sa nu uitam ca generatiile cari au animat viata politica a Romaniei au tinut seaotoala de realitatea taraneasca.Generatia din 1848 credea in marile posibilitati ale taranimii.Lupta lui Alexandru Cuza pentru reforma agrara este o dovada.Dar toata incordarea eroica a acestei generatii a schimbat prea putin."la saison des pieds nus" a continuat.

In 1881 aparea la Bruxelles revista "Dacia"(semnificativ titlu) la care colaborau:Dr.Radovici,George Diamandi,Vasile Mortun,Corn.Mille,Jean Atanasiu,adica tineretul socialist.Aceasta generatie trecea in 1900 in randurile partidului liberal caruia i-a infuzat tendinti democratice,pe baza unui program de inbunatatire a starii claselor taranesti.Spiru Haret incepea actiunea de ridicare a nivelului spiritual al invatatorimii in care vedea cadrele legitime ale organizarii democratiei taranesti.La Tg.Jiu,polonezul emigrat Piekarsky a creiat impreuna cu Dumitrescu-Dumbosti-invatator-prima cooperativa.Revista "Sezatoarea" devenea organul acestei miscari cooperatiste pe care Spiru Haret o sprijinea si cauta sa o desvolte.In 1902,un grup de invatatori,Ionescu-Lungu,Dumitrescu,Constantinescu-Beceni,au pus bazele in inima a "Asociatiei invatatorilor".In 1902,G.Cosbuc publica in volumul "Fire de tort","Noi vrem pamant".

Revista "Semanatorul" intemeiata de G.Cosbuc si Al.Vlahuta trecea in 1904 sub conducerea lui N.Iorga care a modelat toate elementele spiritualitatii miscarii taraniste de mai tarziu.In 1906,C.Stere publica in "Viata Romaneasca"(revista poporanista) un articol intitulat"Pricherland"prin care denunta trusturile arendasesti si exploatarea nemiloasa a taranimii.

Rascoalele din 1907,represiunea sangeroasa-11.000 de tarani ucisi-orrile inutile,veneau sa svarle o lumina de tragic adevar asupra expozitiei din 1906,organizata ca sa arate lumii progresul realizat in 40 ani de domnie gloriosa a regelui Carol I."Eruptia vulcanica a taranimii ,panica claseei conducatoare,amenintarea Rusiei si a Austro-Ungariei cu o interventie armata,totul impunea o grava meditatie asupra fragilitatii Statului roman.

Si odata panica trecuta,viata si-a reluat cursul.Legea invoielilor agricole-singurul produs al revolutiei-arata ce greu se rezuma la beneficiile exploatarii taranimii.Nu mai putin,in randurile intelectualilor a trecut acel fior al raspunderii,fiecare s'a simtit indirect participant la marea vina. N.Iorga,C.Stere,Virgil Arion,Radu Rosetti,Gh.Panu au cautat sa explice cauzele rascoalei,cerand imperativul moral al expropriarii si a votului universal.In sept. 1913,Ionel I.C.Bratianu publica in revista "Democratia" a lui Constantin Banu,scrisoarea-program a partidului liberal,cerand expropriarea si votul unic.Generosii isi impusesera punctul lor de vedere.

Taranimea aceea exploatata nemilos,taranimea desculta a facut razboiul unitatii nationale. In discursul rostit la moartea lui Sp.Haret de catre Ion Mihalache,presedinte al "Asociatiei invatatorilor"-in 1915-aceasta nu a uitat sa spuna:"flamanzii sunt gata sa moara pentru unitatea nationala".Intalnim termenul "flamanzii".

Reforma agrara realizata in 1919 a fost cea mai radicala din Europa,in afara de aceea din U.R.S.S.,cum se constata intr'un volum publicat in colectia "Englantine"(Bruxelles)condusa de socialistul Vandervelde.

Si totusi "la saison des pieds nus" a continuat.Satele au fost napadite de cluburi cu firmele partidelor,toate democratice,toate pro-taranimea(nici nu se putea altfel cand 80% din corpul electori erau tarani);dar taranii tot nu au ajuns sa-si poata cumpara incaltaminte.N'au fost totusi bune intentiile,fara indoiala ca da,dar toate aceste bune intentii alimentau doar agitatia electorala,fecundau demagogia.La baza nu era nici o idee creatoare,nici un program menit sa dea Statului structura pe care o impunea caracterul agrar al economiei nationale.Taranii au intrat in posesia pamantului fara unelte,fara credit.In portofoliul Bancii Nationale nu existau la reasezont nici 3% polite agricole;producatorii de toate categoriile,de la micul proprietar de 2 hectare pana la cel de 500 hectare au fost lasati pe mana bancilor care luau dobanzi de camata.

In 1930 cand am incepat prin "Curentul" campania pentru conversiunea datoriilor,70% din pamantul arabil era asa de ipotecat la banci incat proprietatea era de fapt a institutiilor de credit.

La saison des pieds nus continua.

Asupra taranimii apasa strivitoare armatura economiei industriale;in timp ce prosperau intreprinderile industriale,saracia satelor devenia si mai inspaimantatoare.Cand in 1940 o politica de farsa,de mincinoase certitudini a ajuns la scadenta si Romania-Mare indura succesivele mutilari,tot pe taranime ne-am razimat ca pe unica realitate invincibila.In 1941,dezcultii faceau razboiul cu acea splendida abnegatie,cu acel eroic simt al datoriei,realizand traectoria de la Volga-Caucaz pana in muntii Boemiei,creiind spiritualitatea unei noui faze in istoria poporului roman.De la 23 august 1944,pe tacuta,invincibila rezistenta a taranimii,pe formidabilul ei instinct national rezimam toate sperantele noastre de existenta a unui Stat romanesc.

Care este viziunea Statului de maine a generatiei tinere?Bune intentii?Retorica?Betia de cuvinte a generalitatilor in dosul carora opereaza technicienii invartelilor?

Este vorba de organizarea Statului cu o structura agrara,si o asemenea operatie cere studiu serios,cunoasterea profunda a complexului economiei europene precum si un idealism vizionar care da unei generatii expresia adecvata momentului istoric.

O singura ambitioasa nu mai exista in Romania de maine "la saison des pieds nus".Marele poet polonez Mickiewicz in "Livres des Pelerins polonais" scria,adresandu-se emigratilor polonezi,"Fiecare dintre voi poarta in sufletul lui germenul legilor viitoare si masura viitoarelor frontiere.Cu cat va imbunatatiti si va mariti sufletele,cu atat ameliorati legile voastre si meritati frontierele noastre".

Avem de reconstruit Statul roman.Si in tara noua,nu are ce cauta mobilierul plin de ploscate al vechilor partide.Fiecare este obligat sa coboare in propria lui constiinta spre a-si condamnarea fara apel a trecutului.Revolutia morala trebuie sa incepa in constiinta fiecarui emigrat,spre a putea participa maine la viata politica.

Pamfil Seicaru

Palma Mallorca 18 iulie 1950

S E L I M P E Z E S C Z A R I L E

părturisim fără umbră de ironie că înregistrăm decesul așa zisului Comitet național cu dureroasă tristețe. Înmormântând astăzi ceace eri iluziile înfripaserá plapând, ne cuprinde desgustul și dușmănia pentru acei care prin murdara lor prezență au anulat pentru totdeauna posibilitatea unei regrupări românești în jurul unui Comitet național de eliberare și dispretul pentru noi înșine.

Din toate speranțele ce au licărit în sufletele românești din țară și din afara ei, rămâne doar scrumul indolentei unei emigrații, ce a asistat fără românească revoltă, fără tresăriri de conștiință, la consumarea criminală a unei grandioase idei.

Pentru această vinovată nepăsare vom fi chemați la eliberare, să răspundem în fața chinuitului nostru neam. Să răspundem pentru nimicnicia noastră-trambulină slugarnică pentru toți trădătorii și toți jefuitorii de morminte. Să răspundem și să plătim, pentru că am lăsat să se fure martirilor, unica speranță de care se mai putea agăța însângeratele lor priviri: Comitet național român de eliberare. Acum când trădarea este consumată, ne putem întreba: câți dintre noi au fugit din iadul Anei Pauker arși doar de dorința de a răspunde prezent la apelul unui Comitet național? Câți dintre noi s'au visat cu banderóla tricolorá pe mâneca vestonului, sorbind paharul supremului sacrificiu pe potecile întoarcerii? Cu ce ne-am oblojit obositele speranțe, stunci când ne bătea în tâmple dorul de acasă? Și când cu pleoapele obosite de arsura chemărilor, câți dintre noi au tresărit la gândul unui Comitet național, care să urle pe câmpiile nepăsării Occidentului, durerea poporului nostru pe cât de bun și de brav pe atâta de tradat? Câți dintre noi aveau să lege de această ideie, mănunchiul de fraste și chinuite mlădițe românești, chemate să ridice din mocirla trădărilor și nepăsărilor, steagul pentru care generații de strămoși au sângerat să scrie ROMÂNIA?

Pe aceia înregistrăm cu tristă durere dispariția așa zisului Comitet național. Și în cele de mai sus trebuiesc căutate isvoarele începutului de desnădejde, iar nu în auto-lichidarea diversilor samsari buzeștieni ce l-au constituit prin cea mai nerușinată mistificare și destrăbălată trădare înscrisă cândva în istoria unui popor. Aceste gunoaie ce s'au prăpădit prin accident în sânul curaților familii românești s'au împrăștiat după o porcească bâlbâceală în rosturile poporului nostru, lăsând în urma lor resturile împuțite a unui ospăț de nebuni. Duhoarea pe care o lasă amintirea acestor hoituri de sacali istoriei pătrunde în tainicele cute a vinovatei noastre conștiințe, să scormone ciobiturile unui ideal pe care sprijinisem cândva arzătorele credințe. Și gândul se întoarce vinovat la acea scrisoare a dlui P. Seicaru adresată cu doi ani înainte Generalului Rădescu. În ea ne mai găsim astăzi ceva din avalansa chemărilor care ne-a măcinat nopți și zile deșirându-ne cu fruntile lipite pe ferestrele unor luminose amintiri, nu puteam desprinde decât sbaterea de moarte a neamului vândut. Și dacă acum doi ani ne odihneam puzderia de sentimente în atmosfera grea de patriotism închis în filele acelei scrisori, nu este mai puțin adevărat că tinerețea cu ploaia ei de optimism fără limite, a împiedicat acea ascuțire a simțurilor atât de necesară în clipele de mare primejdie.

De abia peste un an de la scrisoarea din 14 oct. 1948 a dlui Pamfil Seicaru tinerească noastră încredere ceda. Și se năștea CHEMAREA.

Strigătul de alarmă de acum doi ani a dlui Pamfil Seicaru a devenit astăzi document istoric, implacabil ratificat de **evenimente.**

Scrisoarea aceia din 14 oct. 1948 multiplicată de mâinile bătătorite de munci prea dure pentru niște sărmani intelectuali, avea să facă ocolul lumii. Toți acei care se regăseau sufletește în sbuciumul autorului ei, o difuzau cu o înfrigurare de credință și încredere, egala luptătorului pe punctul de a porni la atac. Și acolo unde se găsea român pribeag scrisoarea patruneau ca o încurajare. Care este explicația acestui freamăt surd? O găsim cu ușurință în acele pasagii pe care le dau mai jos:

..."Pălmuitor contrast între dezgustătorul spectacol al ambițiilor rezistențialiste și grozănica suferință a poporului român, suferință care din nefericire, nu a impus nici unui zis exponent al partidelor o ținută decentă. Această insensibilitate morală, pecetluiește pentru vecii vecilor o categorie de politicieni improvizați ai întâmplării care folosesc momentul de confuzie ce există atât pe planul național cât și pe planul internațional...."

A trebuit să treacă doi ani pentru ca să așteptăm cu priviri îndobitocite, ca evenimentele să ne pună cuțitul direct în beregată. Cu ce au desmințit aceste dureroase profeții, pezevenghii ce timp de doi ani au subordonat scâncetul de moarte al neamului nostru, purulenței lor vanitățile învălmășeala lor la pradă, doi ani de zile spurcații profanatori de morminte s'au încleștat cu mâinile vârâte până în coate în aurul furat țării. Și în lupta pentru fotolii de primi rezistenți umpleau o emigrație cu scuipat. Emigrația noastră "eroică" ceasca largile guri ale lașității spre a nu pierde un strop din ce binevoia să le arunce improvizații ei stăpâni.

Expresii aspre ? Da. Pe cât de aspre însă tot pe atât de drepte. Fiecare dintre noi să-și facă procesul de conștiință. Așa vom putea măsura prăpastia căscată între credințele ce ne-au purtat pe ulițele fără soare ale pribegiei și comportarea mizerabilă de slugi, care ne pecetluiește astăzi trădarea față de cei rămași în ocnele de-acasă. Circumstanțe atenuante nu putem invoca pentrucă în acea scrisoare din 14 Octombrie 1948 adevărul era reprodus în rândurile de mai jos:

"... Am susținut războiul contra Rusiei Sovietice pentrucă poporul român nu putea să ratifice prin rosemnare felonia Moscovei din 1940. Nu mă surprinde că există o colecție întreagă de ticăloși cari ignoră voit atacul mârșav al Rusiei Sovietice din Iunie 1940 și evită cu o grije suspectă să pomenească de Basarabia și Bucovina. Așa de mare a fost grijă acestor strategi ai denegărilor naționale, acestor perfizi acuzatori ai Țării și zeloși susținători ai tezei rusești, ca nici în zisul memoriu al rezistenței prezentat în Octombrie 1946 Conferinței de pace de la Paris, nu s'a pomenit de Basarabia și Bucovina, nici de atacul Rusiei sovietice din Iunie 1940 ..." . Apoi "...Nu știu că națiunile care nu mai reacționează și rămân inerte când li se desprind bucăți din trup sunt sortite pieirei, așa cum sunt oamenii bolnavi de lepră. Națiunea noastră nu suferă de o asemenea infirmitate și a probat-o în formidabilul ei efort militar..."

A probat-o națiunea, dar emigrația noastră cu probe de lepărie a trecut în acești doi ani de slugarnică amuțire. Revolta ei în fața acestei pângăriri de morminte ? ...Bicisnica furtună într'un pahar de apă pe tejgheaua cârciumei de la periferia neamului. Tori Eremii trădărilor, toți viețoienii și cretenii foștii demnitari ai hoardelor rahiticului dela Kremlin au stat turcește pe mormintele eroilor Mareșalului Antonescu cu al cărui sânge și-au impregnat și mâinile hrăbărețe de hoți și sufletele blestemate de trădători. Un neam vândut, trădat, scuipat în tot ce are el mai scump sub insensibilele priviri a unei emigrații indolente. Când d. Pamfil Seicaru scria și noi citeam cu înfiorare acele rânduri de foc:

"...Deci evenimentele vin să ratifice războiul nostru; mormintele celor cari au căzut în această epopee merită să însemne o eroică introducere la o nouă fază a istoriei noastre, mormintele profanate de toți cei care au cutezat să numească - exact ca și Rușii - războiul nostru un război criminal, încep să-și capete adevăratul lor sens ..." Cu ce avem să contribuim să dăm sacrificiului acestor martiri liniștea gloriosului lor somn ? Cu dobitoaca acceptare a imposturei ? Să nu dea Dumnezeu să murim până nu vom șterge prin sacrificiu, sângele rușinei ce ne crapă obrazii. În această frază a scrisorei din 14 Octombrie 1948 : "... Cu pretenții de a fi exponenții poporului român se leapădă de patetica epopee a Nației, ca și cum ar fi o rușine să lupți și o glorie să fii lași ..." ne putem încadra mai înainte ca acei cari își pusesără speranța în fuga noastră, să ne pecetluiască trădarea.

Au trecut doi ani în care ne-am clocit micimile. Poate spune cineva dintre noi că n'am știut ce se petrece în cuibarul de năpârci insultător numit pe vremurile sterpei lui existente Comitet Național Român ? Fraza aceea din scrisoare : "...La picioarele lui Christ, care agonisa pe cruce, pașnicii își împărțeau hainele crucificatului. Este imaginea sinistrei tocmeli dintre așa zișii reprezentanți ai partidelor în fața N. atiei crucificate..." nu întărea în 1948 ceeace noi de mult știam ? Sărmane suflete golite de credința românească ! Dar dacă în noi se cuibărește astăzi frigul păcatului de moarte, un luminiș de dumnezeiască bunătate ne întinde brațele salvării. Trâmbițele eliberării Patriei încep să sune imnul mântuirei. În Coreea nourii încărcați de vânturile ucigașe ale călăilor neamului nostru, sunt împrăștiați de jertfele mărețului popor american. Pe râboiul creștinismului martirii se înscriu cu dăruirea lor curată. În pâlpâirea sufletelor lor găsesc popoarele oprimate scânteia vieței ce va să vie. Și printre atâtea popoare încremenite în strânsoarea lanțurilor, sfântul nostru popor le primește jertfa cu liniști de împărtășanie.

Se limpezesc zările sub legănarea către Ceruri a îngerilor libertății crucificați pentru salvarea omenirii prin sămânțurile fără cruci ale Coreei invadate. Iar noi sărmanii vagabonzi împrăștiați de-alungul lumei, desnădăjduiți și singuri suntem în afara luptei, pentrucă ne-a lipsit curajul credințelor. Când recitesc scrisoarea dlui Pamfil Seicaru, urla desnădejdea. Pentruce am lăsat să rămâe porcii în rosturile noastre ? Pentruce ? Ce se cerea în 1948 turbaților trădări din așa zisul comitet național ? Textul este categoric : "...De ce este nevoe în acest moment ? În primul rând de formarea unui comitet chemat să recruteze voluntari pentru înjghebarea unei armate românești. Sunteți mai în măsură decât mine să știți ce imens număr de români capabili să poarte armele, se află peste hotare. Și cu atât mai necesar este constituirea acestui corp de voluntari cu cât în Germania și Austria se află atâția soldați și ofițeri români sortiți să fie primele victime ale unei înaintări sovietice. Mă întreb cu groază, ce soartă le este rezervată acestor români. Vor fi uciși ca câinii, atunci când ei ar putea forma elementele unei adevărate armate românești..."

Unde sunt acești flacăi veniți să pribegească în căutarea unui comitet român care să-i poarte în luptă ? [illegible] colaboratori de soiuri [illegible] lui 23 August 1944 . M'am prezentat acum două zile solicitând favoarea de a mușca nămolul în care eroii americani scriu epopeea libertăților , și am plecat mai abătut , mai trist și cu un pustiu amar în suflet . Și doar nu infirmitatea mea era cauza înfrângerii . Am plecat purtând în toată ființa un imens hoo pentru acei câini ce timp de doi ani ne pregătise clipa aceasta de prăbușire .Doi ani pierduți în istoria unor stăpâni ocupați cu scormonirea vanităților în haznaua zisă comitet național .

Acum doi ani un [illegible] al rasboiului de întregire își depunea la 54 de ani pelerina albă de Cavaler al ordinului Mihai Viteazul , cerând să îmbrace tunica de soldat parașutat în țara .Înfrângerea mea de astăzi încearcă să se agațe de ceva și nu găsește în vidul ce-mi străbate sufletul decât partea aceea în care d.Pamfil Șeicaru își spovedea chemarea : "...Un comitet restrâns , a cărei unică menire să fie creiarea corpului de voluntari , destinat parașutării în România spre a duce lupta contra ocupanților . Ca președinte al unui asemenea comitet cine v'ar putea contesta ? Și daca disperații ambițiilor vor să-și manifeste pasiunea pe care pretind că o au , pentru eliberarea țării , cine le-ar refuza dreptul de a participa la lupta ca voluntari și a face rezistență pe teritoriul Țării ? Știu ca acești domni se vor îmbolnavi subit dar pentru Nație va fi o verificare .Când fac o asemenea propunere înțeleg să mă socotiți printre primii voluntari .La 54 de ani mă simt încă destul de tânăr pentru a plăti tributul datorat Patriei și puteți să dispuneți de mine cum veți socoti că pot fi mai util într'o acțiune pentru eliberarea Țării..."Și la sfârșitul scrisorii lui îmi regăsesc frumosul ce-mi luminase gândul de a bate la porți străine : "...Viața nu are în sine nici o valoare : ideea pe care o reprezentăm , sacrificiile închinate acestei idei dau un preț vieții .Și cum pe toți ne așteaptă la capătul vieții o moarte , este mai bine să o căutăm în numele unei credințe , căreia îi dam ofranda mărul sau puținul din cât ne-a mai rămas de trăit ..."

Ofranda iată ce au tărâcit porcii visoieni și (eroica) noastră emigrație până astăzi .

Dar se limpezesc zările și exilații români cari nu au trecut Oceanele , așteaptă prin Germania și Austria cu piepturile desfăcute și mâinele goale gloanțele primilor invadatori stalinieni . Aceeași visoieni, aprigi jucători de carte rusă, au pregătit timp de doi ani cu sprijinul îndolentei noastre un viitor 23 August 1944 .Dar zările se limpezesc și abia ghicita lumina a eliberării neamului prinde contururi .Sfruntând depărtările să prindem primele raze de viața nouă , în sufletele noastre se aprind candelele dăruirei .Numai în smârcul puturos al cloacei de la 23 August 1944 tremura frica de răspunderi .Foștii colaboratori ai lui Susaicov , Malinovschi și Vasinschi , au început să simtă mucegaiul temnițelor, în care ne-au așvârlit neamul .Cuvântul de foc : răspunderile, le consumă straturile de osânză acumulate cu arginții trădării . Farcașanu a demisionat din banda buzestiană , deoarece umbra frânghiei creștea mai puternică decât fumurile unor visări alcaloide extrase din foile de Coca .Visoianu și-a părăsit fotoliul rezistentei filo-sovietice , spre a descoperi Europa și emigrația română . Mămăligii oalelor de noapte în goana lor după vize transoceanice, încearcă să amortizeze prin conferințe în sala Savantilor , teroarea ce sgâltâie pe fosta excelență a lui Stalin la externele României vândute .În această fortată împingere Visoianu își joacă de data aceasta propria lui carte .Și cum însăși capul lui constituie mîza , se bate să pună în picioare o nouă mistificare prin cabinetele lazărilor cu iz de urină , neglijând fără îndoială eventualele urcări de trepte ale Legației Anei din Paris .De ce ne-am mira ? Nu o afirma în oficiosul comunist Semnalul spionul Ring ? Ori acesta și Visoianu se găsesc amândoi la Paris dedându-se unui joc de chinezării care până la urmă i-ar putea aduce lui Visioianu pentru el și prietenii lui ,viza după care ofta în 1947.În acelaș timp fermierul Ghilezan și augustinul amator de pulpe muerești debarcă la Paris să propteasca "Skoda" ultimului B oila , de circumstanța botezata Consiliul partidelor politice .Și în această framântare a murdariei în jungla emigrației s'a declanșat cu atatator foșnet de bacnote vânătoarea de lichele .

Noi continuăm deocamdată să scrim , căci dacă voința lui Dumnezeu va pune coroana de spini pe fruntile noastre , să știe neamul chinuit ,palmele pe care trădătorii au continuat să i le tragă chiar după sacrificarea lui .Și mai scrim ca să se știe că a început comedia rezistențialismului .Actorii criminalului 23 August încearcă cu înfrigurare montarea unei noi piese , opintindu-se să oprească în loc urnita avalansa a justiției .Colaboratorii de ai lui Stain ,acei „incendiatori transformați în pompieri", cum i-a calificat pentru vesnicie maestrul Pompiliu Paltânea , încearcă a tese din nou murdara lor panza de păinjen .

Dar comedia s'a sfârșit .Din galeria în care sforăise emigrația noastră doi-porneste primele fluerături și ticălosii descifrează pentru prima oară , ceva mai mult decât mocnita scârbă a neamului pe grumajii căruia ei au lăsat să cadă câinească cortină a lui Stalin .

Se limpezesc zările .Se apropie clipa când steagul eliberării neamului va falfăi purtat de mâini curate , nu de ghiare asasine .Sub faldurile azurii ale O.N.U.-ului noi vom intra în foc ,purtând imaginea pământului străbun ,iar pe mâneci de vestoane tricolorul nostru românesc , acelaș pe care scuipasera porcii buzescului .Ne scuturăm cu scârbă de samsarlâcul lor și pe certificatul lor politic noi scuipăm .Nu avem nevoe de stapâni spre a muri pentru patrie.Decorațiile trimise de Stalin cândva și pe care ei si le-au înfipt pe trădătoarele lor piepturi ca niște imense plăcinte țigănești, se întorc astăzi împotriva lor . Au început să simtă cum le ard mâinele sângele Mareșalului Antonescu,pe care l-au asasinat și a tuturor eroilor lui .Geamătul țării le transformă somnul în cosmaruri și Europa îi atrage cum locul crimei atrage pe orice criminal .În aceste tragice și hotărâtoare clipe pe cari le trăim , emigrația noastră va fi chemată să-și răscumpere vinovăția acelei palmuitoare dezinteresări Se apropie ziua examenului în care platonicele declarații de iubire de țara , vor trebui să fie autentificate prin sacrificiul suprem .

Ne vom integra colectivității ce apără dreptul popoarelor la o viață liberă și technicienii mistificărilor cât și specialiștii trădărilor nu vor mai putea să trafice cu voința noastră de sacrificiu ,spre a-și încasa comisioanele politice .

Înrolați în orice armată , franceză, americană , engleză,nici un cioclu al poporului nostru nu ne vor mai putea să ne mânjească înch narea pe care o vom face Patriei.Vrem să fim clari și să nu lăsăm să joace nici un echivoc .

Ghilezenii , augustinii zișii ,boilii veniaminii , cretenii ,și visoienii cărților rusești cât și toți mămăligii vizelor peste Ocean , au prilejul să-și dovedească convingerile democrate ,că pe cele românești le-a simțit pe piele nemul românesc .Și cați vor scăpa întregi sau "nenorociți de invalizi"(cum au avut obrasnicia atâtea canalii să considere jertfa pentru patrie),vor avea posibilitatea să prezinte Țării cererea de ertare,pe singura hârtie acceptată: Livretul militar complectat pe linia întâia de luptă .

Dar să se bată cu pumnii în piept pentru democrație , ascunși prin locuri adăpostite și primind în schimbul sângelui nostru contra valoarea în valută sau fotolii de miniștri în guverne naționale , această exorocherie o demascăm .

Dezertorii de eri , iliștii obiecțiilor de conștiința , vor avea prilejul să-și spele trădările .Și vor învăța să respecte și mormintele eroilor si suferințele neamului .

"VIAȚA NU ARE ÎN SINE NICI O VALOARE : IDEEA PE CARE O REPREZENTĂM ,SACRIFICIILE ÎNCHINATE ACESTEI IDEI DAU UN PREȚ VIEȚII . ȘI CUM PE TOȚI NE AȘTEAPTĂ LA CAPĂTUL VIEȚII O MOARTE , ESTE MAI BINE SĂ O CĂUTĂM ÎN NUMELE CREDINȚEI CĂREIA II DAM OFRANDA MULTUL SAU PUȚINUL DIN CÂT NE-A MAI RĂMAS " era rugăciunea cu care d.Pamfil Șeicaru își depunea ofranda Generalului Radescu , al cărui răspuns nu a fost făcut public ,spre a nu se împiedica experiența .

Ori această ofrandă este unica pe care Națiă o poate accepta . Cei ce cred că pot trișa se înșeală .Examenul ce ne așteaptă nu se va putea trece cu scrisori de recomandare .Cei cari vor sta în afara luptei de eliberare , nu pot fi decât dușmanii neamului lor . Iar lașitățile nu vor putea fi invocate , prezentând acte de refugiat politic, eliberate de I R O sau alte organizații înființate ad-hoc pe teritorii străine .

Este suficient de clar EMIGRAȚIE ?

Alexandru CRISTESCU

****

SUNTEM RUGAȚI SĂ CEREM SĂ SE PUBLICE SUMELE CHELTUITE DIN FONDURILE INSUSITE DE CRETEANU VISIOIANU & COMP., SPECIFICANDU-SE ÎN DREPTUL FIECĂREI SUME DESTINAȚIA .

REGIMURILE DEMOCRATE IMPUN PUBLICITATEA , REGIMURILE TOTALITARE AU GROAZA DE CONTROL.

DEMOCRAȚII AU CUVÂNTUL

****

Din "VESTITORUL" apărut pe luna Iulie 1950 înșeram numele celor căzuți pe altarul Patriei. VASILE ISTOC , ION ISTOC, din comuna Hoisești ,jud.Roman.CONSTANTIN CUJBĂ SI GHEORGHE GROSARU din Șendricenii-Dorohoi ,ION GAJU din Zgribești-Severin IGNATIU SEBESTYEN ,IOM SEBESTYEN din Ulcani-Odorhei ,LUDOVIC OLAH , IOSIF CHIS, EMERIC URI din județul Cluj si ALEX.C.DUMITRU din Orez-Ialomița.Se apropie ziua când martirajul lor va fi răsbunat .

COLTUL LITERAR

D E S R A D A C I N A R E

Bald wird es schnein
Weh dem,der keine Heimat hat.
Fr.Nietzsche

*Ca planta la care i-ai smuls rădăcina,
*Ne doare lumina,ne roade rugina.
*Si ploaia ingână un cântec de moarte,
*Departe ni-i gândul,departe,departe.
*
*Suntem ca nisipuri,etern mișcătoare,
*Mânate de vânturi,bătute de soare.
*Ca renii in turme,sub a Nordului stea,
*Nu ne putem fixa,nu ne putem așeza.

Abia'nfiripate,iubirile mor,
Căci moartea stă'n ele,ca viermele'n măr.
Ca ancora vasul,trecutul ne ține,
Mai trece o toamnă,o iarnă mai vine.

Ne doare,ne doare,căci frântă ni-i spada,
In curând are sa cadă,zăpada.
Incetul se stinge a dorului pară,
E vai de acela ce nu are Țară.

Stefăniță N I C O A R A

I N V I N S U L

Te-ai socotit clădit din cremene și fier,
Si aripi ți-ai croit să sbori spre cer.
Cu lumea și cu moartea,te-ai luat la trântă,
Părea că nimeni și nimic nu te'nspăimântă.

Cu sete'n dreapta și in stânga,ai lovit,
Si ca un rege sadic ai rânjit,
Când sângele in răni le gâlgâia,
Dușmanilor cu-armuri de tinichea.

Condeiul ți-era arc și spadă și pistol,
Penițele,săgeți,muiate'n vitriol.
Sub furci să treci pe prinși,te delectai,
Erai urât,dar și temut erai.

Si-a fost deajuns,o primăvară vinovată,
Ce ți-a trimis in cale ,un surâs de fată,
Si inima ți sa făcut o coardă de vioară,
Voința de granit,un bulgăre de ceară,

In care fata modelează jucării,
Pentru adolescente și pentru copii.
Si'n loc de vitriol se cerne azi in foi,
Parfum de fân cosit și de trifoi.

Ce spadasini de soi,să facă n'au putut,
Să-și prăbușească adversarul,fulgerat in lut,
A reusit doar cu'n surâs o fată,
Trimisă de o primăvară vinovată.

George D R A G O S

Cronicarul (Urmare din pagina 13)

ne oprim deocamdată aici,cu speranța că dl Dragoș Călin va renunța in viitor să mai violeze muzele.

Si acuma să trecem la punctul al doilea care este mult mai grav.In același număr al Cronicarului găsim o admirabilă poesie semnata: Radu Demetrescu.Ei bine,e vorba de marele poet Radu Gyr.Nu ne interesează politica pe care a făcut-o poetul.Pe unii poate ii jenează.Dar dacă ii jenează,de ce ii publică poesiile?In țara in care ne găsim,liber coricine să-i publice sau nu poesiile lui Gyr.Dar când cineva se hotărăște să publice o asemenea poesie,e obligat s'o semneze cu numele sub care era cunoscut. Altfel ne găsim in fata unui furt literar. Dacă ne e rușine de un poet, erou al războiului nostru in Răsărit și condamnat actualmente ocnă,nu-i publicăm poesia.Nu ne obligă nimeni s'o facem.Dar am fi curiosi să știm ce a evitat dl Velicu numele lui Gyr.Oare că-l utilisa,Lesinatul nu mai dădea bani,sau ii era și mai mare frica de prietenul său mil Ring,care ar fi strigat imediat:huliganii.

In aceasta dureroasă chestiune,există și un detaliu picant.Lăudând in Bire poesea dlui Călin Dragoș,René Theo lăuda și poes semnată Radu Demetrescu,nestiind că e vor de Radu Gyr.Sperăm că după citirea Chemăr dl Ring il va felicita pe Eamist pentru p ceperea in poesie.

Căciulata

T R I B U N A L I B E R A

Primim spre publicare,

F U N I A S P A N Z U R A T U L U I

Redacția Chemării publică in no.20,la "Tribuna liberă" două scrisori,una semnată de Preotul Grațian,iar alta de dl Atanasie Nacu.

Redacția a prezentat in două rânduri,scrisorile amintite mai sus,ca pe niște documente de apărare a dlui Visoianu.In vorbirea poporului român,există o caracterizare a unei slabe apărări, sau mai bine zis a unei proaste apărări:"l-a apărat ca funia pe spânzurat".

Cam așa l-au apărat pe dl Visoianu și pe Comitetul dsale,atât părintele Radu,dar mai cu seamă,vajnicul luptător român,dl Atanasie Nacu.

Părintele Grațian se declară mulțumit cu răspunsul ce l-a primit de la "Excelența Sa",fiindcă-zice Sf.Sa-acesta era răspunsul ce trebuia dat după rânduiala bisericească,dar că nu s'a asteptat la un asemenea răspuns.Adică cum vine aceasta Sf.Ta?Nu te așteptai la răspunsul ce ti l-a dat,și totuși te declari mulțumit? Părintele Grațian explică că nu s'a așteptat la acest răspuns,deoarece era convins că tot balamucul din sânul coloniei române in legătură cu mentinerea închisă a Bisericii române din Paris,era datorit Comitetului,și implicit dlui Visoianu.

Totusi,Preotul Gratian are o mare rezervă,și incă o mare rezervă,chiar asupra declarației făcute de dl Visoianu,spunând:"că va fi fost un răspuns de om cu meșteșug diplomatic sau...un răspuns de bun creștin și de bun Roman...rămâne de văzut cu vremea."

Ei Parinte Sf.Ta,să nu te mai apuci altădată să aperi oameni ca dl Visoianu și nici chiar o ceată de oameni,ca aceia din Comitetul de la New York.Acum să-ti spun eu Sf.Tale,că dl Visoianu este o Excelență din acelea care nu s'a jucat numai de-a răspunsul in doi peri,ci s'a jucat cu insăsi soarta Țării și a poporului român. Alta dată să nu te mai declari mulțumit numai pentru faptul că răspunsul a fost dat după "randuială". Stii Sf.Ta,că tot după rânduială,dl Visoianu-după ce a răspuns Sf.Tale "cum trebuia"-că nu se amestecă in treburile bisericesti,a chemat la sine-tot după rânduială,bine inteles-doi preoți,spre a-i ispiti pre dânsii despre cele ale Bisericii? Noroc că cei chemați s'au dovedit asa-după cum tot după rânduială- a spus dl Visoianu unui prieten care a intrat pe usă,in timp ce Martinian si ciracul său,plecau pe usă afară:"Mă dragă,ii vezi pe popii ăstia,unul e mai prost decât celălalt".

Ai Sunt convins că Părintele Grațian va spune si de data aceasta:"Mă declar mulțumit,fiindcă dl Visoianu a raspuns după rânduială, căci in adevăr,așa este:cei doi sunt cum a spus"Excelența Sa",unul mai prost decât celălalt-și partea curioasă-e că cel mai prost e mai mare și mai diplomat decât cel mai mic, care e și el prost de dă'n gropi".

Bine Sf.Ta,dar cum rămâne cu neamestecul dlui Visoianu și a Comitetului in trebile bimân,există o caracterizare a unei slabe apărări,sericești?

Acum,cu Părintele Grațian e mai usor de impăcat,iar apărarea Sf.Sale făcută dlui Visoianu si punerea la punct a dlui Cârpinișanu,nu este tocmai așa de artăgoasă cum e scrisoarea semnată de dl Atanasie Nacu,scrisoare care in adevăr,e o podoabă.

Citit la repezeală,ceiace a semnat dl Nacu, și privit cu multă atenție din cap la picioare,nu rămâi cu altă convingere,decât cu aceia, că bietul Cârpinișanu a fost făcut praf,iar dl Visoianu și comitetul național in care se tot oboseste să intre si dl Nacu precum si formațiile dsale de rezistență,totul e prezentat intr'o lumină de curcubeu.Dl Nacu-care la dreptul vorbind-scrie mai luminat,mai inchegat si mai rânduit decât cum vorbeste,il apără si dânsul pe "Excelența Sa" si mai ceva decât Părintele Grațian.

Adică,tot ca funia pe spânzurat.

Dl Nacu spune de la inceput că s'a simtit obligat să semneze scrisoarea in cauză,fiindcă s'a citat in cuprinsul reportagiului făcut de dl Cârpinișanu,si numele dsale.Adică,dacă nu era amintit numele său,nu se simtea obligat să ia apararea dlui Visoianu si să pună la punct pe dl Cârpinișanu.In acest caz apără pe dl Visoianu,sau mai bine zis,dl Nacu a găsit iarăsi prilejul de a vorbi despre sine,despre infăptuirile sale,despre planurile sale de viitor,cum si despre aceia ce este și nu este. Da desigur,pe dl Visoianu il apără dl Nacu, fiindca a spus că nu se solidarizează cu conținutul reportagiului si nici cu stilul si adjectivele lui.Cred că nici prin minte nu i-a trecut dlui Cârpinișanu să solidarizeze pe dl Nacu cu ceiace a scris și a semnat dsa. Dar dl Nacu,după ce scrie că nu este de acord cu adjectivele dlui Cârpinișanu,incepe să arate că de doi ani luptă să formeze,să organizeze o rezistență in adevăratul inteles al cuvântului,să realizeze un bloc indestructibil de energii românești,care să arate lumii civilizate ororile ce se petrec in Țara noastră,si că in fine a luptat să ajute emigrația română care piere uitată,fără nici un sprijin moral și mai ales,material.

Punct.In adevăr,ce să spunem,bine-l mai

spără,și pe dl Visoianu,și pe Comitetul dsale. Adică dl Cărpinișanu e vinovat că i-a dat de lucru,de doi ani de zile dlui Nacu,care in loc să-și vadă in liniște de dughiană,a fost nevoit să se ocupe cu organizarea "unei adevărate rezistențe " românești,și de toate celе cerute de o asemenea rezistență?

Adică dl Cărpinișanu benchetuiește la New York,uitand,că cei din țară pier cu zecile de mii,iar emigrația se pierde și ea,uitată și părăsită,fără nici un sprijin moral și mai ales, material?

Adică dl Cărpinișanu mănâncă fondurile din elveția și alte fonduri căpătate din alte locuri pentru rezistența românească,fonduri cu care ar trebui să luminеze lumea civilizată asupra ororilor ce se petrec in România,spre a se cutremura și cei cari ne-au svârlit și părăsit in brațele bolșevicilor?

Și mai departe,dl Nacu ne spune că nu face parte din nici o grupare politică-uitând bine înțeles(dealtfel era și cazul să uite) că s'a inscris cu toată neguștorimea română din pribegie in "Desunirea antidemocratică" a dlui Gen. rădescu- dar că dsa,dl Nacu,se înnumără și face parte din rândurile oamenilor conștienți.

După dl Nacu,ar mai fi deci și Români inconștienți.

Care sunt aceștia dle Nacu,care merită adjectivul de inconștienți,adjectiv cu care noi suntem total de acord?

Dl Cărpinișanu este inconștient,pentru că a întrebuințat ceva stil și câteva adjective-așezate din întâmplare pe lângă numele dlui Maniu și Domnii cari ți-au dat de lucru doi ani de zile și te-au obligat să faci ceiace n'ai putut face și ceiace nu era in obligația dtale să faci?

E inconștient dl Cărpinișanu,sau Domnii cari au trădat un popor și au vândut o țară,in care dta spui că se moare cu zecile de mii,iar câmpiile munților sunt stropite cu sânge de adevărați eroi de legendă?

Ce stil și ce adjective trebuiesc întrebuințate dle Nacu,pentru niște adevărați criminali, cari au mințit pe Rege in 1944 și au trădat pe Aliații Occidentali,jucând cartea rusească și încă jucând-o foarte bine și foarte neștiințific și astăzi?

Ce adjective trebuiesc întrebuințate dle Nacu pentru cei cari șantajează și astăzi pe Rege,dându-i a înțelege că dacă nu-i mai ține la loc de huzurească,i-l vor lăsa să răspundă singur de capitularea fără condiții de la 23 aug. lucru departe,de drept,vor trebui să răspundă numai cei cari au înșelat buna credință a Regelui și au vândut Țara cu Rege cu tot rușilor, a căror carte o poartă și astăzi dl Visoianu la piept?

Și dle Nacu,dacă ai nevoie de prieteni,apoi nu-i căuta in nici un caz in Comitetul național,și mai cu seamă nu umbla după prietenia celor ce-au trădat și mai trădează încă poporul și Țara românească.

Nicolae M I L C O V E A N U

*N.N.Nu suntem de acord cu unele înțepături pe care colaboratorul nostru ocazional,dl Milcoveanu,le aduce dlui Nacu.Desigur că dl Nacu,ca orice muritor-are și el micile lui păcate, noi însă îl considerăm un Român de ispravă pentru bursele date studenților,pentru ajutorarea bolnavilor și celor lipsiți,fapte care îl pun pe dl Nacu pe un piedestal la a cărui înălțime,nici un Român din emigrație nu are încă dreptul de a se așeza.

Noi am voit să suprimăm cuvântul "dughеană", dar dl Milcoveanu ne-a asigurat că însuși dl Nacu își numește întreprinderea dsale dughеana,și că deci nu este un termen care ar putea să-l ofensеze.

Cu toate că nu suntem de acord cu scrisoarea dlui Milcoveanu,o publicăm,deoarece "Tribuna liberă" e a cititorilor,și s'a văzut că nu am ezitat să publicăm in ea,chiar atacuri tari la adresa noastră.(Vezi scrisoarea dlui Nacu).

Domnule Govora,

Imi pare rău să vă mărturisesc amara desamăgire pe care o am când văd că nu sunteți consecvent liniei de luptă pe care v'ați propus-o.

Când v'am trimis cu câteva articolașe-cu gândul sincer de a vă susține in lupta dvs-mi-ați răspuns că nu puteți publica atacuri,fără să fiți acoperit!(Vai! Parcă nu ar fi răspunsul unui fost și actual combatant,ci al unui Economu sau Ring....(urmează un adjectiv care nu poate fi întrebuințat).

Dar iată inconsecventa Dvs:In Chemarea nr. 12 din 20 apr.publicați "medalionul" lui Gigi Anastasiu,de anonimul ,"Românul pribeag".

Eu cel puțin am semnat cu un pseudonim pe care l-am mai uzitat și in țara! Și...nu am scris lucruri care nu se pot verifica,și nici neadevăruri.Unele din ele sunt cunoscute bine și de dvs ca și de alți oameni.Altele se pot ușor verifica. Atunci,de ce nevoia de a ma vedea?

Sunt in pat bolnav;Dvs aveți și alte griji decât de a mă vizita pe mine...Ceeace vreau să spun in concluzie:nu fiți pentru unii mână și pentru alții ciumă.Omul care v'a scris aceste rânduri,v'a făcut și încă va va mai face prețioase servicii,și va prețuiește.De ce vreți să-l desămăgiți?

Dealtfel,nu sunt singurul prieten al Chemării care constată acelaș lucru. Alții mi-au spus că au constatat lucruri și mai grave.De pildă:de unde această tendință de a tămâia numai pe cine vă place?Spuneți sincer:publicul românesc din sala din rue Serpente,in seara de 10 mai crt.a aplaudat numai pe "artistul"Dodoloi? Alții nu au fost tot atât de aplaudați, dacă nu chiar cu mai multă căldură și entuziasm?

Hai,fiți sincer și spuneți!... Și-apoi de ce aceste atacuri puerile la adresa Arhimandritului Lucaci,care"s'ar fi pocăit?". De ce? Să nu mă plasați in nici o tabără.Nu sunt decât acolo unde este adevărul și unde sunt oamenii de caracter și de conduită exemplară. Aștept deci(dacă nu publicarea)cel puțin o explicație.Să știu dacă și piedestalul pe care stați este sau nu falș.

Cu toată considerația,in așteptare,

ss ZEFIR.

N.N. Plicul lăsat de dvs,l-am găsit intr'adevăr,dar vreme îndelungată nu am știut cine se ascunde sub pseudonimul Zefir.V'am invitat deci prin poșta redacției,să stăm de vorbă,Nu ați venit. Dacă veneați,v'așI fi explicat că noi publicăm articole sub pseudonimul dorit de colaborator,dar că in dosarele noastre se găsesc articolele in chestiune semnate cu numele adevărat. Deci "Românul pribeag" își are la dosar articolul semnat cu numele lui.In cazul că "Coma Cigi" ar fi comis imprudența de a ne da in judecată, "Românul pribeag" s'ar fi prezentat in instanță cu documentele necesare și bietul P.D.R. ar mai fi plătit și cheltuieli de judecată.

V'așI mai fi spus că nu eram de acord cu atacurile la adresa dlui Ghidel.Deși dsa a spus că cei ce scriu la Chemarea-ca și la Patria dealtfel-sunt niște ignoranți,noi apreciem munca celor grupați in jurul Orizonturilor,și nu înțelegem să-i atacăm,ci să-i sprijinim dacă ne stă in putință.Dosemeni nu puteam publica nota relativă la aprinderea părului unei femei ce nu este de religie ortodoxă,la slujba Prohodului, căci dl Ring ar fi strigat iarăși:huliganii!

Pentru restul materialului v'așI fi cerut semnătura pe manuscris,și s'ar fi publicat cu pseudonimul ales.

Știți foarte bine că v'am căutat odată acasă și că nu v'am găsit.De unde voiați să știu că sunteți bolnav in pat,dacă nu m'ați anunțat.Noi știam din contră că lucrați la un ziar francez.

In adevăr ne-ați făcut mari servicii și vă mulțumim pentru ele ca și pentru prețuirea cu care ne onorați. Imi spuneți că sunteți desamăgit de atitudinea din ultimul timp a Chemării, și că alții știu lucruri grave despre noi.Vă răspundem că un jurnal ca Chemarea are și va avea dușmani inversunați care vor scorni mereu tot felul de minciuni.Unii-prieteni!!- o numesc "scânteia", alții spun că suntem șantagiști,unii cer să întrebuințăm adjective mai tari,alții ca să schimbăm tonul,etc.Dragul meu domn,o gazetă își are linia ei și nu pe aceia a fiecărui cititor.Iți dai seama că ar fi o imposibilitate să mulțumim pe toată lumea.

Relativ la șantaj,unii au făcut chiar precizări:am fost cumpărați de dl col.Tomoroveanu, deaceia l-am lăudat in Chemarea.Ori noi nu l-am văzut pe dl colonel de la Pastele anului 1949.Și dl Colonel Tomzy nu ne iubește de loc, lucru pe care dealtfel nu i l-am cerut niciodată.

In seara de 10 mai am plecat inainte de sfârșitul serbării,deci nu am avut ocazia să vă aud recitând,și nici nu am aflat de aceasta decât târziu,din La Nation Roumaine.Dl Dodolei este un adversar al Chemării,motiv pentru care probabil a fost angajat contabil la jurnalul Lesinatului,unde-i plătit cu 2000 fr.lunar.Când este insă vorba de artă-ca și de cinste-ne lăudăm chiar adversarii.Deci-in afară de dvs pe care nu v'am auzit recitând-consider pe toți ceilalți Români care au pretenția că știu să recite,că sunt niște papagali,in comparație cu adversarul nostru dl cpt.Dodoloi.Doresc din toată inima ca dvs să recitați tot așa de bine ca dl Dodoloi ,ba încă să-l întrеceți. Tot in materie de artă,ca să vă dovedim totala noastră imparțialitate-vă putem spune că am lăudat și vom lăuda pe prietenul nostru Velicu,dar că ne vom spune răspicat părerea noastră defavorabilă asupra unei poezii publicate de un alt prieten -admirabil prieten-dl Iuliu Cancea.

Relativ la atacurile "puerile" contra Arhimandritului Lucaci,vă vom răspunde pe altă cale.

Doresc să ne vedem,și pentru aceasta mă găsiți in fiecare seară după ora 7,precum și Sâmbata și Duminica in tot cursul zilei.

n.s.g.

Cronicarul

Intr'un număr mai vechiu al Chemării anunțam favorabil apariția publicației Cronicarul. Dl Ion Velicu ne este prieten,și o spunem cu toată francheța-după noi-este un poet veritabil.Deci dăm Cesarului ce este al Cesarului. Dl Velicu ne expusese planul publicației dsale și eram intru totul de acord.Numai că ceiace a apărut nu are nimic comun cu planul expus.Deși târziu,Cronicarul a apărut.Efemer. Pe cât i-a fost nașterea de grea,i-a fost moartea de uscată.Am putea spune și noi deci că "despre morți nu se vorbește decât bine" dacă pe lângă unele incalificabile strecurări de material,bun pentru o publicație școlărească, nu am fi găsit in Cronicarul și o chestiune care vine in conflict grav cu onestitatea scriitoricească.Aceasta pentru a nu întrebuința termeni mai tari.

Am găsit deci in acel rumăr o poesea semnată Călin Dragoș.Nu știm cine este dl Călin, dar ne mirăm cum dl Velicu a putut publica o asemenea platitudine.Și platitudinea a fost lăudată in Sire de un alt cunoscător la poesele,dl René Theodosiadis.E probabil că dl Călin,acest nou luceafăr apare pe firmamentul poesiei românești in exil să fie fericit și e iarăși probabil că mai primește felicitări și de la alții,tot așa de priceputi in poesele. Urmare in pagina 14

SCRISOARE DESCHISA D-LUI FARCASANU

Iți amintești domnule Fărcășanu?

de Nicolae FURLUGEANU
presed.Tineretului Nat-Lib.din Banat.

Te va surprinde poate acest fel de a coresponda,Dle Fărcășanu,cum desigur te va surprinde abandonarea lui "Dragă Mihai" pentru această formulă de politeță rece,-et pour cause-...

Iți scriu pe această cale,intrucât in cele 31 de luni de când intre noi s'a asternut depărtarea celor câteva mii de kilometri și a tot atâtor dezamăgiri,nici unul dintre "bătrânii Tineretului Liberal" nu am primit vreun rând,ca astfel măcar să-ți cunoaștem urma.Iar formula rigidă ce o intrebuintez in capul acestor rânduri e justificată de noua personalitate de "Membru in Comitetul național" ce a umbrit până la dispariție pe acel Mihai,care al nostru fiind, alături de noi a inceput urcușul primejdios al dăruirii pentru o credință-de la cea dintâi treaptă:1944,Cinematograful "Model".

Imi amintesc fără gres de ultima noastră intâlnire.Era in după amiaza zilei de 18 Dec.1948, in pensiunea din Str,Washington,bocceaua in care iți legaseși sărăcia,era pregătită de drum. Am incercat să-ți strecurăm in ea,pentru a te intovărăși dincolo de apa cea mare,chipul nostru ce trebuia să-ți amintească de cei mărunți,din a căror tinerete s'a născut viața de jertfă curată a T.N.L-ului.Eram cinci cu totul de față,la această primă înmânunchiere a liberalilor din pribegie.Eram tocmai atâți câte degete ii sunt trebuitoare unei mâini pentru a-i da putere.Erați voi doi-cei ce plecați-și noi trei,intâmplator tocmai acei ce "acasa" fuseseram primii a cunoaște si celulele de la subsol si pumnii de la etajul Ministerului de Interne.Cum fusesem cel care impotriva voinței Dumitale am pricinuit acest sfat,mi-a revenit și sarcina de a pune degetul pe rană.

Ți-am vorbit dintr'un inceput,verde și răspicat,așa cum lupta si viața mă invățaseră să vorbesc.Socoteam ca vorbele meșteșugite și ocolișurile ar fi fost o necinstire a chinului acelora dintre noi ce au rămas să poartea crucea-acasă.

De nu ai putut să mă intelegi,vina o purta poate soarta ce -spre bucuria noastră atunci-a făcut să cunosti doar din istorisiri amarul temnițelor,in timp ce noi-nu ne facem nici un merit-din trăirea zilnică am invățat nu numai a intelege dar a ne preface sufletul intocmai celuia ce robea alături de noi.Sub muscatura aceluiași lant si botezul aceluiași chin am pricput desertăciunea gândului că averea sau stiința de carte ne indrituiesc a ne crede "alesii". In acelaș chip ni se increștea carnea sub lovitură,la fel ne alina vorba bună și nădejdea,și fără de deosebire ne erau dragi pământul,cerul si graiul Patriei noastre.

Cu durere am incercat să tâlmăcim purtarea de neințeles datorită căreia luni dearândul neai ocolit in loc să ne cauți.Vorbeai in numele unui Partid și in plapoma imbietoare a Democrației ce-ti placea să te invelească,uitai că e țesuta din legământul:"DELA POPOR-PRIN POPOR-ȘI PENTRU POPOR".

In Țară,pe când erai "Mihai al nostru",eram mândri de desteptăciunea Dumitale și când se intampla să gresești,eram in măsură să-ți acoperim greșelile cu infaptuirile noastre,pe care le rasfrângeam asupră-ți.Iată dece m'am socotit dator să-ți reamintesc că in lupta politică de azi,nimeni nu e "născut" ci recunoscut si intarit de acei ce il indrituiesc să vorbească in numele lor.In Paris,o păcatoasă molimă a făcut să iasă din pământ ciupercăria de oameni ce in lipsa unei ocupații mai lucrative,au incălecat pe calul orb al politicii socotindu-se:"Deputați,Senatori,Ministri...in spe.Dar cum principiul de bază al politicii face ca reprezentarea să fie strâns legată de acel sector desemnat sub numele de "fief",cartea de vizită a "personalităților" amintite,urmează pentru a fi valabilă,sa fie adaogita in chip de :Senători de Grand Hotel,Deputați de Hotel Anglo-Latin,Leaderi de Turnul Eiffel,Chatelet sau Cafe de la Paix,etc.

Prezența noastră era indestulătoare pentru a te feri de acest risc.Aveai norocul ca spre deosebire de celelalte Partide,să nu intampini piedica unui contra-candidat,iar insemnătatea sprijinului nostru ar fi fost cu atât mai mare cu cât Dta-cel dintâiu-ne-ai fi socotit si respectat ca pe "Liberalii din afara granițelor".

Ți-am prevestit atunci că lipsa unei perfecte pretuiri și conlucrări,va avea ca firească urmare devalorizarea autorității Dtale și implicit căderea Partidului in periferia rudelor sărace.Eram gata să te recunoastem drept firmă a Partidului,insă un elementar simț al realității,ne invăța ca această firmă nu trebuia să rămână datorită unui fenomen de magie neagră, suspendată in aer,ci trebuia tintuită pe stâlpul format de noi și ceilalți liberali din afara hotarelor.

Tot in această vreme incepuse nasterea -cu forcepsul-al mult asteptatului Comitet national. Intre concurența unui Partid interesat,si acea propusa de dl Gen.Rădescu,Partidul Liberal s'a găsit dintr'odată unitatea de măsură ce 'intr'un taler sau altul al balanței,ar fi putut-o inclina.Era epoca in care poziția Partidului nostru era la egalitate cu a acelora ce incercau să ne câștige pentru susținerea formulei lor.

Cunosteai tot așa de bine ca și noi felul in care I.G.Duca definea "Miracolul Liberal":Elementul ce menține in actualitate Partidul nostru e constituit de forța instinctiv-națională a acestuia de a oglindi problemele nou apărute si de a se adapta lor,in loc de a se crampona de o doctrină ce datorită evolutiei evenimentelor se poate perima.-

"Problema nou aparută" era combaterea sectarismului politic ce submina coheziunea efortului nostru,prin sustinerea singurei personalități apolitice la acea dată,si in jurul căreia-bine incadrată-ar fi putut polariza elementul românesc din exil.Acela era momentul psihologic ce inteles si pus in valoare ar fi avut ca efect azi,o afirmare pozitivă a prezentei si activității Românilor din pribegie și implicit ar fi răsfrânt asupra Partidului Liberal meritul de a se găsi la temelia acestei înfăptuiri.Datorită imprejurărilor,te-ai găsit in situația de a sovăi intre două tabere.Nu incerc să pătrund cauza datorită careia,impotriva tinereții dtale și cu tot falimentul trăit in politica Mondială a "jumatătilor de măsură",ai preferat să alegi rolul de mediator in locul celuia de apărător ferm al unui principiu.Doar cuvântul a doi oameni din Neamul nostru ar fi avut greutatea trebuincioasă sarcinei ce ți-ai ales.Unul era Iuliu Maniu iar celălalt Constantin Brătianu.Jalnicii epigoni din Occident departe de a fi putut suplini,nu au făcut decât să dezică lozinca dragostei de Neam ce a călăuzit intreaga viața a Marilor Bărbați.

In afară,momentul politic din 1945,l-ar fi indrituit la aceasta numai pe Gen.Rădescu și nenorocirea facea că tocmai dânsul să fie "parte" in procesul amintit.Felul gresit in care ai procedat,iti provesteam de pe atunci că va avea două urmari nenorocite.

Intâiu:Generalul lipsit de sprijinul unei unități omogene,risca să se irosească intr'o epuizantă atitudine de "self-defense",in care nu numai ca priva marea cauză de intreaga-i cinste si energie,dar pe deasupra,era nevoit să relaxeze principiul de selecție pentru a se trezi inconjurat de elemente egoiste ambitioase,detașate de legătura cu Țara,cari in schimb ii ofereau un număr de aderenti.In al doilea rând:lipsa unei atitudini ferme te transforma intr'o monedă ieftină de schimb,ce după intrebuintare era firesc să fie aruncată le rebut.

Sunt indurerat de implinirea profeției mele mai grabnic decât credeam.De câtăva vreme asistăm cu indignare dar fără surpriză,la campania de ponegrire a Dtale si de batjocorire a Partidului.In faimosul "Consiliu",locul liberalilor a rămas gol,in timp ce emisari alesi printre cei mai pricepuți curtieri ai negocierilor de constiințe,făcând să sclipească luciul banilor sau a ambițiilor,sunt pe punctul de a "cumpăra" un liberal a cărui siluetă de pae va implini stirbitura.Intenția si metoda pare o lecție bine invățată după procedeele Sovietelor in țările ocupate.

Veteranii Tineretului Liberal nu sunt de cumpărat!

Iar noi,chiar de am fost risipiți in cele patru zări,purtăm in suflete permanența unui partid născut din curățenia celora,ce tineri ca noi erau când l-au infăptuit."Liberalii" nu figurează pe statele de plată a nici unei oficine si această realitate e poate acea ce vine azi să confirme existența unui caracter si a unei tradiții liberale.Aceasta e forța ce nădajduiesc că-ti va aminti adevărata noastră menire.

Fără intârziere ne vom număra ,Dle Fărcășanu și ne vom strânge umăr la umăr.Din clipa in care vei reveni in mijlocul nostru vei avea si pasul mai sigur si glasul mai hotărât;ma indoiesc că de la această dată anumiti oameni isi vor permite să ti se adreseze ca acum.Iar acei dintre Românii nostri de vază ce poartă in suflete gândul datoriei fata de Neam,se vor bizui pe o unitate fără pată.

Ziua dezrobirii se apropie!In Țara adevăratei Libertăti ce te găzduieste,diriguitorii, făcând față ultimelor incercări,au schimbat metoda lentă a discutiilor cu aceea a infăptuirilor.Invățătura a fost plătită cu surprize si sange.Această realitate ne asigura si ne indrituieste să nădajduim că vei face intocmai.

Iată de ce iti asteptăm fără intârziere răspunsul.

Al Dumitale
Avocat Nicolae FURLUNGEANU
Presed.Tineretului Nat.Liberal din Banat
Membru Deleg.Perm.

Si acum scrisoarea adresată nouă.

Paris 16 Iulie 1950

Domnule Director,

Nenorocirea face ca după cinci ani,exilul romanesc să nu posede o tribună independentă. Cu toate că,poate in diverse rânduri n'am fost in totul de acord cu dialectica ziarului Dv.socotesc totusi că in clipa de față,el este călăuzit de o dinamică românească.Astfel fiind vă cer ospitalitatea pentru a publica rândurile alăturate in cadrul "Tribunii Libere".

Primiți va rog,etc. N.FURLUNGEANU

UN INTERVIEW CARE CONFIRMA INFORMATIILE NOASTRE

Toate comitetele nationale de dincolo de cortina de fier sunt in plina activitate .Numai Comitetul national roman lancezeste .

Am cautat sa aflam care poate fi racila ; de unde provine aceasta . Corespondentul nostru din America si cercurile politice de aci ne-au aratat care sunt adevaratele motive . Atunci am desvaluit opiniei publice romanesti pe politicianii verosi , care pentru satisfacerea intereselor lor de gasca , nu se dau inapoi dela cel mai marsav act , cand este vorba de interesele lor de partid .

Am aratat ca emigratia romaneasca nu are azi Comitet national din cauza ca o gasca in cap cu Visoianu , Veniamini si alti Augustini pun mai presus interesele de partid , intereselor Tarii si emigratiei . Aceasta pentru ca sa poata irosi in voe si ceeace a mai ramas din fondul Creteanu .Ca si cum acesta ar fi fondul Partidului National Taranesc , iar nu fondul Tarii.

Campania noastra a fost de natura sa produca panica in randurile national taraniste .Visoianu , care tesuse ceva a trebuit sa ramae la Paris inca cateva saptamani pentru a descurca ceeace noi desvaluisem . A avut nevoie si de o a doua si de o a treia audienta la Suveran. Dar fara succes : cuma a venit asa a plecat !'

In ajunul plecarii la Londra a chemat insa pe unul din scribii SCARBIREI si i-a dictat un interview :

"Absolut nimeni nu si-a dat demisia din Comitet . Sunt intr'adevar unele dificultati care pot fi aplanate, deoarece Comitetul roman nu este impartit de nici o chestiune politica importanta .Daca aceste dificultati nu pot fi inlaturate printr'o intelegere colegiala , atunci decizia de a actiuona nu poate apartine decat M.S.Regelui , care este arbitrul constitutional direct " a incheiat sinistrul personaj de la 23 August , declaratiile sale .

Mai intai interviewul tace chitic asupra Consiliului Partidelor Politice . Noi am scris si repetam ca d.Mihail Farcasanu reprezentantul partidului liberal , a demisionat din acest consiliu .Tacerea lui Visoianu asupra acestei chestiuni este o confirmare a celor aratate de noi. Si cu toate acestea Romita Lesinatul tot mentine pe frontispiciul lui Nation Roumaine , ca ar fi organ al Consiliului Partidelor Politice .

In ceeace priveste Comitetul national , "diplomatul" Visoianu afirma ca nu stie de nici o demisie ; dar este oarecum adevarat ca membrii Comitetului nu se inteleg intre ei . Aceasta nu este o desmintire , ci tocmai o confirmare a celor spuse de noi .

In aceste timpuri de rascruce pentru omenire , cand insasi existenta noastra ca natie este pusa in joc , ce fac membrii Comitetului National ? Se plimba cu banii Tarii intre New York si Paris , trecand din cand in cand pe la Londra sa-si vada vechile cunostinte ..

Pentruca opinia publica sa poata aprecia cine este vinovavatul vom reda o desfasurare cronologica a evenimentelor :

In Februarie a.c. s'a pus chestiunea unei mai stranse colaborari si mai intense activitati in Comitetul national . D. General Radescu a pus raspicat si fara menajamente chestiunea . A cerut ca membrii gruparilor sa lase deoparte politica si sa se pasioneze la un program de activitate pe o perioada mai lunga . Cum problemele sunt multiple , iar unii dintre reprezentantii partidelor nu au contingenta cu problemele mari , a cerut ca , Consiliul sa fie marit cu oameni de partide si personalitati care sa-si aduca aportul lor . Dela inceput d.General Radescu a pus chestiunea ca aceasta marire a Comitetului (de altfel toate celelalte comitete nationale au cate 20 membri) nu insemneaza o atigere a fondului Creteanu , caci plata salarizarii membrilor va fi acoperita din alte parti . National Taranistii , in frunte cu Visoianu care sunt alaturi de Creteanu , au facut o opozitie ferma . Ei au banuit ca generalul Radescu le torpileaza preponderenta in Comitet , ca poate le vizeaza si pe "eruditul" Iancala, ZISSU . Dar mai cu seama , desi generalul spune ca fondul Creteanu nu va fi atins , totusi ei au considerat ca aceasta ar fi numai o abilitate . Se credeau baietii national-taranisti torpilati si in ceeace priveste acel fond , care astazi este numai la dispozitia lor si a lui Creteanu .

OPINIA PUBLICA SA STIE CA ACEASTA ESTE NEINTELEGEREA.

In Martie cand trebuia sa se paseasca la noua organizare , ce s'a facut ? De ce National-taranistii au sabotat actiunea patriotica a generalului Radescu ? Singurul care a vazut si a inteles situatia dintre reprezentantii partidelor a fosst M.Farcasanu , care a inteles ca nu are nici un rost sa stea alaturi de niste sectari cari pun interesele personale si de gasca mai presus de interesele Tarii .

Nu se stie de nici o demisie declara "diplomatul" Visoianu .Daca nu este nici o demisie dece Comitetul National nu s'a mai intrunit din luna Martie ? Nu exista nici o chestiune importanata , care sa priveasca emigratia sau pe fratii nostri din Tara ?

In aceste timpuri cand omenirea intreaga fierbe , cand fiecare din noi doabia asteapta clipa de clipa sa sune goarna , Augustinii , Visoienii si Ghilezanii se plimba dupa itinerariul facut de Veniamincu generalul Lazar .

Nu stim ce este adevarat din versiunea lansata , ca voiajurile nu se fac din fondul Creteanu ci din alta parte .Noi insa ne indoim de verosimilitatea versiunii , mai cu seama ca ea a fost lansata de Veniamin .

Sunt 18 luni de cand a luat fiinta Comitetul National . Ce a lucrat acest comitet in colectiv ? Caci in afara de cele cateva initiative ce au apartinut minoritatii nemiluite si generalului Radescu , nu vedem nimic .

Si cate nu erau si mai sunt inca de facut ? Zeci si sute de intelectuali , cu si fara partid intelegeau sa fie utilati in discutarea problemelor ce se vor pune . Tara noastra va fi alta la intoarcerea noastra a acelor ce nu vom ramane in tarana Frantei sau sau a tarilor pe unde vom mai lupta . O simpla tragere cu buretele , cum crede Veniamin si Popa nu este deajuns . Schimbarile de structura ce au intervenit in cei cative ani nu pot fi tratate cu atata usurinta Un ucaz dela club , cum cred Augustinii si Visoienii nu va avea efect . O alta structura economica , o alta structura politica si noi n'am studiat transformarea care nu poate fi facuta decat in etape , de altfel asa cum insasi comunistii au facut . Pentruca o intoarcere la trecut nu insramna act politic , ci prostie .

Dar in ceeace priveste emigratia ? Dela Martie pana acum ea nu avea nevoe de ocrotirea Comitetului ? Caci emigratia nu se rezuma la cele cateva zeci de persoane , poate o suta de agenti electorali , decretati la Paris , sefi sau subsefi de organizatie si care primesc lunar intre 15.000-25.000-40.000- 80.000 franci din fondul Creteanu , prin mijlocirea partidului national taranesc .

Popa Augustin , Visoianu , Veniamin , si altii mai mici din partidul national taranesc au vazut in initiativa cinstita a generalului Radescu o scadere a preponderentei partidului lor . Vedeau ca le scapa din mana si faimosul fond , pentruca generalul spusese ca acel fond este al Tarii si el trebue pastrat !

Venirea lui Visoianu la Paris , dupa ce generalul Lazar si Veniamin aranjase anumite tes turi la Suveran avea drept scop inlaturarea generalului .Astazi , nu mai poate fi nici o indoiala .Campania noastra l-a demascat .Adejucat planul "diplomatilor" . Mai mult chiar : a complicat situatia interioara din partid ,caci multi national-taranisti cinstiti si cu dragoste de tara nu pot accepta activitatea politicianista a Augustinilor , care pun mai presus partidul Fapt pentru care a trebuit sa vie in graba dela New York atat Popa cat si Ghilezan.

Aceasta insa nu va schimba situatia . Partidul este in descompunere .Si Suveranul este prudent .Nu a inteles sa faca jocul taranistilor .Dar pentru asta maniat si generalul de gimnastica suedeza Petre Lazar ..

Nu ne indoim ca Suveranul va trebui sa ia o masura .Dar de data aceasta contra clicii politicianiste in frunte cu Popa si Visoianu .Si masura trebue sa vie urgent , caci suntem depasiti de evenimente .

* Zilele acestea a avut loc o adunare a politicienilor cu si fara partid , la care d.Gr.Gafencu a facut o expunere a situatiei politice romanesti de peste hotare .A accentuat asupra neintelegerilo din Comitetul National si mai ales a modului de a lucra d.Visoianu . D-sa a recunoscut dreptatea campaniei noastre si a incheiat asupra necesitatii aparitiei unui organ oficial al Comitettului National Roman , care sa puna in discutia romanilor toate problemele ce intereseaza atat emigratia cat si situatia internationala .

Tot in acesta consfatuire politica s'a accentuat asupra interventiilor dlui C.Visoianu de a solicita o impacare cu d.Gafencu , prin intermediul d-lui Rautu , la care d.Gafencu arasa spus ca nu intelege sa mai fie prieten cu un intrigant de talia lui Visoianu.

* D.V.Veniamin a convocat pe stipendiatii partidului national-taranesc, intr'o conferinta Intrucat "Chemarea" a desvaluit , fara menajamente , telurile urmarite de partid , este de datoria tuturor sa intervie , cu atat mai mult ca este in joc insasi lefurile din fondul Creteanu .De aceea fiecare din stipendiati , in cercurile pe care le frecventeaza , pe langa desmintirile de rigoare , trebue sa convinga ca acea campanie , chiar daca ar fi justificata ea nu trebue sa aibe loc aci in vazul strainilor . Ea ne compromite ca romani .Cand veti auzi pe cineva tinandu-va acest limbaj nici nu-l lasati sa termine si intrebati-l : cat ii revine pe luna din fondul Creteanu? caci sigur e unul din cei stipendiati .

* La o alta conferinta , acelas Veniamin a fost intrebat cum s'ar putea veni in ajutorarea romanilor fara ocupatie .Erau foarte numerosi in acea adunare .

"Am si luat contact cu guvernul francez .Am stabilit sase sau dispozitii la oficiile de plasare , asa ca aceasta chestiune este deacum aranjata"

Politicianismul nu inceteaza nici acum in vremuri de jale .Proverbul romanesc -pacatul din fire n'are lecuire- isi gaseste perfecta aplicare .Caci , cum poate cineva sa asvarle aceasta

insulta asupra guvernului francez ? Pentruca plasarea muncii se face de organizatiile muncitoresti , care in Franta se bucura de independenta , ele nu pot primi injunctiuni dela guvern.

Dar ne indoim ca o asemenea promisiune sa-i fi fost facuta .Pentruca orice ministru francez stie ca o asemenea interventie la o organizatie muncitoreasca ar insemna sa atraga dupa sine o campanie a comunistilor , care ar demasca opiniei publice ca bratele franceze nu au de munca din cauza celor straine si inca a celor anti-comunisti.

Dar mai repede credem ca o asemenea intrevedere cu guvernul francez nici nu a avut loc !

* Romanii din exil au aflat ca membrii Comitetului zis national au incasat si cate 350 de dolari pe luna ? Si intrucat sunt IO in loc de 20 , Comitetul a mai incasat 3. 500 dolari pe luna in plus pentru cei cari nu exista si ca acesti bani au fost distribuiti altor romani cari au nevoi mai mari de a trai in America de N ord , intre cari si Ghilezan , Riposanu , Sabin M anuila , sotia sa Veturia M anuila , etc. Ce au de spus romanasii nostrii cari nu au bani nici pentru o bagheta ?

* In vedera reorganizarei partidului national-taranesc si a fixarii pozitiilor in comitetul de conducere , dnii Augustin Popa si Veniamin , au dispus ca dnii A.Bunescu , .Popescu-Botosani si M.Rautu , sa intocmeasca noi norme de selectionare si admitere a partizanilor sositi la Paris si cari au pretentia de a figura in comitetul de conducere al partidului .

* In numarul nostru trecut am relatat ca d.Gusty Popa a intervenit pe langa FREE EUROPE , ca d.Cioranescu sa fie admis a reprezenta tineretul roman national-taranist , in noua organizatie internationala . Ori , vechii membri ai tineretului natinal-taranist simtindusse jigniti de gestul dlui Popa , au protesta ; mai ales ca intamplator d.Cioranescu este intrat in aceasta organizatie numai de cand se afla la Paris , iar pe de alta parte mai are un frate care intamplator este si Rectorul Universitatii comuniste din Bucuresti !

Totusi d.Cioranescu isi intocmeste actele pentru a se stabili la New York !

* In fine d.Romulus B oila si-a ajuns scopul .Prin buna voinfa a Comitetul Asociatie Ziaristilor a fost ales sa reprezinte interesele publicistice ale lui Free Europe la Paris .Si in aceasta calitate primeste circa I50 dolari pe luna(60.000)franci , pentru informatiile ce urmeaza sa dea si cari privesc numai intamplari din tara .Aproape toti ziaristii din comitet au respins oferta de a colabora , afar de dnii Dragu-plagiator, Petre M anolescu-denuntator si Oscar Kindler zis Cornea-Centrala evreilor , cari si-au luat obligatia dintr'un spirit national sa lucreze pentru I50 franci pe zi , oferiti de d.Boila , si pentru cari au obligatia de a depune dlui Boila , zilnic, doua stiri comentate .

Semnatura pe contractul de angajament a dlui Boila , e urmata si de titulatura de inginer. Noroc ca seful dlui B oila este un alt gazetar tot de talia sa , d.George Ionescu , de profesie profesor si care reprezinta Federatia ziaristilor straini in exil , cu sediul la L ondra !

* In declaratiile facute de C.Visoianu , a precizat "Bursele studentesti vor fi continuate a fi platite de autoritatile franceze "Condamnam cu indignare aceasta nerusinata declaratie a "diplomatului" roman ,care a inlăturat pe studenti de la fondul Creteanu , intrucat trebuia sa se tina pe el .

* Cand a plecat C.Visoianu de la Paris spre Londra , a fost condus la gar de : IDragu , popa Aron , Traian Radovan , Capros, Burileanu , Popp, Ciurea , M anolescu , Petala si N.Tollu.

* Ziarul"BIRE" publica ;"N isa.M . S. Regele M ihai I a parasit Nisa , unde a locuit catva timp plecand in Elvetia la L ausanne.Presa franceza arata ca Suveranul a achizitionat o splendid masina noua de comanda TALBOT, la volanul careia a parasit Franta."

* Se stie ca inca de-acum unii ani zace in inchisoare tanarul Corneliu Valjan doctor in drept de la Cambridge , pentru simplul fapt ca e filo-englez. Zilele trecute a fost arsetat si tatal sau , marele avocat Jean V aljean din Bucuresti .

* Inca din luna Decembrie a anului trecut a fost arsetat si depus la Jilava , fostul sef al serviciului de pasapoarte Georgescu , invinuit ca a eliberat pas poarte si unor persoane care esind din tara s'au inrolat in actiunea de rezistenta .Georgescu a murit saptamana trecuta la Jilava .

ADMINISTRATIVE

* Parte din cititorii nostri ne propun sa predam spre vanzare "CHEMAREA" la cateva chioscuri de ziare .Desi stim ca ziarul nostru umbla din mana in mana , totusi nu putem sa satisfacem aceasta cerere. Fondurile noastre se reduc la incasarea unnei contributii de I50 fr.pe luna si imprimam numai exemplarele anticipat platite. Rugam pe toti prietenii nostri sa trimita sumele pe adresa Constantin ARSENIE 74 rue de la GLACIERE Paris I3.

Recomandam compatriotilor nostri ,Restaurantul "BUCAREST" . Specialitati Franco-Romane,I? rue Xavier Privas Paris 5 .Telef.ODE 70-62 Metro St.MICHEL .

CHEMAREA
Depot Legal II537/49.
Imprimeur :L.Denis 63 rue de Provence 9
Gerant responsable :Al.Cristescu
6 rue Laborde Paris 8